

1 | The Witness

Oleksander Konysky

Translation: Uliana Pasicznyk and Maxim Tarnawsky

O fields, O my fields. My mother, my earth,
What quantity of blood and tears the wind has
scattered over you!
And poured out everywhere, to the Dnipro, the
Dnister,
And into the Black Sea, feeding the Bosphorus with
blood.
Silver-haired grandad, Dnipro,
You have long since given all your waters to the sea,
Saving only tears for yourself.
In the Dnister, the Prut,
That's not water flowing, it was not a flood,
Not a flood that inundated the fields.
It was not water that covered the Dnipro lowlands,
Separated the two shores.

This monologue was commissioned in 1923 by the opera singer O.Liubych-Parakhoniak. Here an epic picture of endless Ukrainian fields and majestic rivers is compared with images of people's blood and tears. A lamenting theme introduced by the piano changes into heroic arpeggios imitating the strumming of a bandura – a traditional Ukrainian folk instrument.

2 | Princely Moon

Ivan Franko

Translation: Uliana Pasicznyk and Maxim Tarnawsky

Princely moon,
Through gloomy night,
You calmly sail
A secret path.
The wind-swept sea
Splashes tenderly,
Can it wash away
The heart's grief?
Princely moon,
You enchant!
There's sorrow on
Your shining face.
From your tranquil path
In the starry heavens
You cannot see

1 | Ой поля, ви поля

Олександр Кониський

Ой поля ви, поля! Мати рідна земля,
Скільки крові і сліз по вас вітер розніс!..
Він розносив кругом, і Дніпром і Дністром,
В Чорне море котив, босфор кров'ю поїв!
Сивий діду, Дніпро!
Свої води давно ти всі морю оддав,
Собі сліз ти набрав; і в Дністер і у Прут
То не води течуть, то не повинь,
Не повинь була, що поля залила.
Не водою заливсь дніпровою наш низ,
Не водою, то з народних із сліз
Береги розійшлись.

Цей монолог композитор створив в 1923 році на замовлення оперної співачки О.Любич-Парахоняк. Тут епічна картина українських безмежних полів та величних рік порівнюється з образами людської крові та сліз. Тема стогону у фортепіанному вступі змінюється героїчними арпеджіюваними акордами фортепіано, стилізованими під перебори бандури.

2 | Місяцю, князю

Іван Франко

Місяцю-князю!
Нічкою темною
Тихо пливеш ти
Стежков таємною...
Ніжно хлюпочеться
Воздушне море,
Так в нім і хочеться
Змити з серця горе.
Місяцю-князю,
Ти, чарівниченьку!
Смукот на твоюмо
Ясному личеньку.
Із небозвідної
Стежки погідної
Важко глядіть тобі

1 | Le témoin

Oleksander Konysky

Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Ô champs! Notre mère la terre, combien de larmes
Et de sang le vent a-t-il répandu sur Vous!..
Il en a répandu partout, sur le Dniepr et sur le
Dniestr,
En abreuvant de sang la Mer Noire et le Bosphore!
Ô grand-père, ô Dniepr!
Tu as déjà donné tes eaux à la mer,
Et tu t'es rempli de larmes, mais dans le Dniestr
Et dans la Proute ce n'est pas de l'eau,
Et ce n'est pas la crue qui inonde les champs.
Ce n'est pas l'eau du Dniepr qui noie nos plaines,
Mais les larmes du peuple
Qui rompent ainsi les rives.

Ce monologue est une commande du chanteur d'opéra O. Liubych-Parakhoniak (1923). Dans ce tableau épique, on voit la steppe d'Ukraine à perte de vue, et un fleuve sans fin qui charrie le sang et les larmes du peuple. Ce thème de plainte est introduit par les arpegges héroïques du piano imitant le jeu d'une bandoura, l'instrument national ukrainien.

2 | Lune princière

Ivan Franko

Traduction: Nataliya Mysko

Lune, princière!
Dans la nuit sombre
Tu nages doucement
Sur un sentier mystérieux.
La mer mousseuse
Eclabousse tendrement.
On a tellement envie
D'y laver le chagrin de son cœur.
Lune, princière!
Toi, magicienne!
Il y a de la tristesse
Sur ton visage clair.
Il t'est difficile de regarder
Du sentier agréable
Du firmament

1 | Der Zeuge

Oleksander Konysky

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Ach ihr Felder! Du Muttererde!
Wieviel Blut und Tränen hat der Wind verstreut?!..
Er trug sie zum Dnipro und zum Dnister,
Ins Schwarze Meer;
den Bosphorus tränkte er mit Blut!
Dnipro, du alter Greis!
All dein Gewässer schenkst du dem Meer,
Von den Tränen hast du geschöpft;
in den Dniester und den Prut fließt kein Wasser.
Es war nicht das Wasser,
das unsere Felder und Täler begoss;
es waren des Volkes Tränen,
die das Wasser aus den Ufern steigen ließen.

Dieser Monolog wurde 1923 von dem Opernsänger O.Liubych-Parakhoniak in Auftrag gegeben. Hier wird ein episches Bild der endlosen ukrainischen Felder und majestätischen Flüsse mit der Vorstellung menschlichen Blutes und menschlicher Tränen verglichen. Eine vom Klavier eingeführte klagende Melodie wechselt in heroische Arpeggios, die das Klimmern einer bandura – eines traditionellen ukrainischen Volksmusikinstrumentes nachahmen.

2 | Fürstlicher Mond

Ivan Franko

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Du Fürstlicher Mond!
In dunkler Nacht
gehst du sanft
deinen geheimen Weg.
Zarte Wellen
Schlägt das luftige Meer,
gern will man in ihm
das Herz vom Unglück reinwaschen.
Du Fürstlicher Mond!
Du Zauberer!
Die Trauer liegt
auf deinem hellen Antlitz.
Vom strahlenden Pfade des Firmaments
Blickst Du bedrückt
In die Tiefe des Meeres,

Into the watery abyss,
Into the depths
Of sleepless misery.
In the obscurity of the future
You are searching, I know,
For the healing herb
The herb that flowers
Only beyond the gates
Of paradise.
Oh, when will you find it?

This art song was written in 1933 for the inauguration of the poet's headstone in Lviv. It is a genuine tone poem; the composer unfolds Franko's images into music pictures. Originally written for voice and orchestra, the piano version preserves an orchestral flavor in the accompaniment; muted French horns and trombones, violin's pizzicatos, cello's tremolos, threatening strokes of timpani, chimes of celesta and arpeggios of the harp.

3 | Just One Consoling Kiss

Serbian folksong
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

How sad, how sad the dark night,
And sadder yet my heart.
I worry, I long, but there's no one to tell,
No mother to cheer up my sorrow,
No mother, to give me a hug,
Nor a sister, to share my sorrow,
There's only one dear one, and he's far away,
By the time he arrives, the night is passing,
By the time he arrives, they've sung midnight,
He'll kiss me once, and then comes dawn,
It's time, my love, to go back.
It's time to go back.

1923 was Barvinsky's "year of songs" – the period when he wrote the majority of his vocal works. This art song was composed for the singer O. Piasetska to the text of a Serbian folk song. A girl complains about her loneliness while a sorrowful melody blends typical Ukrainian folk motives with the traits of Barvinsky's intimate lyrical style.

В море глибоке,
В море бездонне
В людскості бідної
Горе безсонне.
Місяцю-князю!
В пітьмі будушого,
Видно, шукаєш
Зілля цілющого,
Зілля, що лиш цвіте
З-за райських меж...
Ох, і коли ж ти те
Зілля знайдеш?..

Мистецька пісня створена в 1933 році з нагоди відкриття пам'ятника поету на його могилі у Львові. Це справжня вокально-інструментальна поема, де композитор розгортає Франкові образи у звуковій картині. Оригінально написаний для голосу та симфонічного оркестру, мистецька пісня і у фортепіанному варіанті зберігає оркестровий колорит: засурдинені валторни і тромбони, скрипкові піцікато та віолончельні тремоло, грізні удари литавр, ніжні передзвони челести і ангельські арпеджіо арфи.

3 | Ой сумна, сумна темна ніченька

Слова сербської народної поезії в переспіві
Я. Головацького

Ой сумна, сумна, темна ніченька,
А ще сумніше моє серденько.
Журюся, тужу, нікому сказати,
Немає нььки жаль розважати.
Ні в мене нььки, щоб притулити,
Ні в мене сестри, щоб потужити.
Один миленький і той далеченький.
Заки приїде північ минає,
Заки прибуде північ співають.
Раз поцілує стане світати,
Час вже, миленька, домів вертати,
Час вже вертати.

1923 рік був "роком пісень" для Барвінського: тоді він створив переважно більшість своїх мистецьких пісень. Цей твір композитор написав для співачки О. Пясецької на текст сербської народної пісні. Дівчина скаржиться на самоту, а журлива мелодія переплітає в одне українські народно-пісенні мотиви і інтонації, властиві інтимно-ліричному стилю композитора.

Dans la mer sans fond,
Dans le malheur sans sommeil
De la pauvre humanité.
Lune, princesse!
On sait, tu cherches
Des herbes curatives
Dans les ténèbres de l'avenir.
Des herbes qui ne fleurissent
Que derrière les murs du paradis...
Oh, mais quand trouveras-tu
Ces herbes?..

Cette mélodie fut écrite en 1933 pour l'inauguration de la pierre tombale du poète à Lviv. C'est un véritable poème symphonique; le compositeur transpose en musique les visions poétiques d'Ivan Franko. À l'origine écrit pour voix et orchestre, la version piano préserve les saveurs de l'orchestre dans l'accompagnement; cors d'harmonie et trombones en sourdine, pizzicatos de violon, trémolos de violoncelle, terribles coups de cymbales, carillons de celesta et arpèges de harpe.

3 | Un petit baiser consolateur

Paroles d'un poème populaire serbe
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Quelle triste, triste et sombre nuit,
Mais mon cœur l'est davantage.
Je n'ai personne à qui ma peine confier,
Ni de maman pour la distraire.
Ni de maman pour me blottir,
Ni de sœur pour m'affliger.
Je n'ai qu'un amoureux, mais il est lointin;
Minuit sera passé avant qu'il ne revienne.
Le coq aura chanté avant qu'il ne s'en vienne.
Laube pointerait dès le premier baiser.
Il est temps de prendre le chemin de la maison,
Il est temps de revenir.

1923 fut «l'année de la Mélodie» pour Barvinsky, c'est sa période la plus prolifique en œuvres pour voix. Cette chanson fut composée pour la chanteuse O. Piasetska à partir d'un texte traditionnel serbe. Une fille se plaint de sa solitude tandis qu'une triste mélodie mêle des motifs populaires ukrainiens typiques avec les traits lyriques intimes de Barvinsky.

auf den schlaflosen Kummer
der menschlichen Armut.
Du Fürstlicher Mond!
Im Dunklen der Zukunft
Suchst du wohl
nach einem Heilkraut –
einem Kraut, das nur blüht
außerhalb des Paradieses Limes...
Ach, wann findest du nur
dieses Kraut?..

Dieses Kunstlied wurde 1933 für die Einweihung des Grabsteins für den Dichter in Lviv geschrieben. Es ist ein authentisches Tongedicht; der Komponist legt Frankos Vorstellungen in musikalischen Bildern dar. Ursprünglich war es für Stimme und Orchester geschrieben und die Klavierversion bewahrt die orchestrale Variante in der Begleitung; gedämpfte Waldhörner und Posaunen, Pizzikatos der Geigen, Tremolos der Cellos, bedrohliche Schläge der Pauken, das Geläute der celesta und das Arpeggio der Harfe.

3 | Nur ein tröstlicher Kuss

Serbisches Volkslied
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Traurig, dunkel ist die Nacht,
Und noch trauriger ist mein Herz.
Meinen Kummer kann ich mit niemandem teilen,
Ich habe keine Mutter, die mich tröstet,
Ich habe keine Mutter, die mich umarmt,
Keine Schwestern, um die Trauer zu teilen.
Nur mein Liebest, doch er ist weit weg.
Bis er kommt, ist die Mitternacht vorbei,
Ein Kuß – und schon dämmert der Morgen,
Es ist Zeit, Liebste, zurückzukehren,
Zurückzukehren.

1923 war das „Jahr der Lieder“ für Barvinsky – der Zeitraum, in dem er die Mehrheit seiner Gesangswerke schrieb. Dieses Kunstlied wurde für den Sänger O. Piasetska zu dem Text eines serbischen Volksliedes geschrieben. Ein Mädchen klagt über seine Einsamkeit während eine traurige Melodie typische ukrainische Volksmotive mit den charakteristischen Eigenschaften des intimen gefühlvollen Stils von Barvinsky vermischt.

4 | **Lullaby**
Hryhory Chuprynka
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

How lovingly, inexpressibly
The moon's misty rays fall
Abundantly into the cradle.
Like gold coins on the window sill
The stars shine on the horizon,
Scattering flaming sparks.
Sleep my child, my little angel,
While you're guarded from the world
By the magical darkness,
While among the golden stars,
Like a secret unknown treasure,
You dream on, as if enchanted.

Written in 1923, this art song was dedicated to Barvinsky's children. He transforms an image of golden stars into cascades of shimmering chords. The voice sings an exhilarating ode to a newborn child and the wondrous beauty of the world.

5 | **Psalm of David**
Reworked by P. Kulish
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

Lord God of vengeance, look down on us.
Shine before Thy people.
Come judge Thy earth.
Render a reward to the proud.
How long, O Lord, how long
Will the indolent rejoice?
Will they rule for much longer
And boast about their lethargy?
Hast Thou seen the wicked break Thy people?
Giving reason to those who can think,
Will it be understood who is guilty of what?
The Lord knows the thoughts of man,
He knows how fickle they are.
Blessed is he, O Lord, whom Thou
With your law has given the task
Of finding peace in misery,
While Thou preparest the pit for the wicked.
Thou shall not abandon Thy people
Nor cast aside Thy followers,
And judgment will turn toward truth,
And the true of heart will take delight.

A biblical text set to music in 1918. In this extended operatic monologue, it describes the suffering of a nation and expresses faith in God's justice, especially relevant in the last year of World War I.

4 | **Колисанка**
Григорій Чупринка

Як любовно, невимовно
До колиски силпе блиски
Місяць легко затуманений!
Мов червонці, на віконці,
На узорі сяють зорі,
Бісер силлючи розпалений.
Спи, дитятко, янголятко,
Поки тьмою чарівною
Ти од мира одгороджене,
Поки в зорях злотозорих,
Ніби в тайнах світосіяних,
Ти лежиш, мов заворожене.

Ця мистецька пісня 1923 року Барвінський присвятив своїм дітям. Поетичний образ "злотозорих" зірок він трансформує у каскади мерехтливих співзвуч. На їхньому тлі голое захоплено співає оду новонародженому дитяті та невимовній красі навколишнього світу.

5 | **Псалом Давида**
Переробка тексту П. Куліша

О Боже одомщення, зглянься.
Засяй серед Свого народу.
Прийди судити Свою землю.
Роздай гордині воздаяння.
Доколі, Господи, доколі
Ледачі будуть веселитися?
Чи довго ще їм панувати
І ледарством своїм хвалитися?
Руйнують Твій народ поганці, – бачив?
Чи розум даючи розумним,
Хто винен в чім це зрозуміє?
Господь людські думки знає,
Він зна, які вони химерні.
Блаженний той, кого Ти, Боже,
Твоїм законом наставляєш,
Щоб він дізнав покою в горі,
Поки копаєш грішним яму.
Не кинеш Ти свого народу,
Свого насліддя не оставиш,
І суд обернеться до правди,
Возвеселяться праві серцем.

Біблійний текст покладено на музику в 1918 році. Розгорнутий оперний монолог, що описує страждання народу та втілює віру в утвердження божої справедливості, був особливо актуальним в останній рік Першої світової війни.

4 | **Berceuse**
Hryhory Tchouprynka
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Comme amoureuement, ineffablement
La lune à peine voilée jette
Ses feux sur le berceau!
Telles des pièces d'or sur la fenêtre,
Les étoiles scintillent, jetant
Mille perles enflammées.
Dors, mon enfant, mon petit ange,
Tant que dans les brumes
Magiques tu restes hors du monde,
Tant que dans les étoiles d'or,
Ces lumineux mystères,
Tu dors comme envoûté.

Écrit en 1923, ce chant est dédié aux enfants de Barvinsky. Il donne la vision d'étoiles dorées se changeant en cascades de cordes miroitantes. La voix chante une ode vivifiante en l'honneur d'un nouveau-né et à la merveilleuse beauté du monde.

5 | **Psaume de David**
Adaptation de P. Koulich
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Ô Dieu des vengeances, miséricorde!
Viens briller au milieu de ton peuple.
Viens juger ton monde
Et absous son orgueil.
Jusques à triompher, Seigneur, jusques à quand
Les oisifs triompheront-ils?
Vont-ils encore régner longtemps
Et se glorifier de leur repos?
Les païens écrasent ton peuple – ne le vois-tu pas?
Celui qui donne à l'homme l'intelligence,
Celui-là ne le comprendrait pas?
Le Seigneur connaît les pensées des hommes,
Et il sait comme elles sont vaines.
Heureux l'homme à qui tu donnes, Seigneur,
L'enseignement de ta loi,
Et qui se repent dans le malheur,
Pendant que des pécheurs tu creuses la fosse.
Tu ne rejetteras pas ton peuple
Tu n'abandonneras pas ta descendance,
Le jugement s'accordera à la justice,
Et tous les hommes au cœur juste seront en joie.

Un texte biblique mis en musique en 1918. Dans ce long monologue d'opéra, on décrit la souffrance d'une nation tout en illustrant la foi en la justice divine, thème fort à propos en cette fin de Première Guerre mondiale.

4 | **Wiegenlied**
Hryhory Tschuprynka
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Unaussprechlich liebevoll
Schickt der Mond, leicht neblig,
Seinen Glanz zur Wiege!
Wie Goldmünzen strahlen
die Sterne am Fenster,
Sie verstreuen leuchtende Perlen.
Schlaf', mein Engelskind,
Solange dich der zauberhafte Nebel
Von der Welt beschützt,
Solange dich der Glanz der Sterne,
geheimnisvoll verzaubert.

Dieses Kunstlied aus dem Jahre 1923 war Barvinsky's Kindern gewidmet. Er verwandelt ein Bild goldener Sterne in Kaskaden schimmernder Akkorde. Die Stimme singt einem Neugeborenen eine erheiternde Ode von der wundersamen Schönheit der Welt.

5 | **Psalm des David**
Bearbeitung von P. Kulisch
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Du Gott der Rache, erbarme dich.
Erscheine deinem Volk.
Komm deine Erde zu richten.
Bestrafe den Stolz.
Wie lange noch, wie lange
Sollen die Unwürdigen feiern?
Wie lange werde sie herrschen
Und mit ihrer Faulheit angeben?
Hast du es gesehen – sie zerstören dein Volk!
Die Vernunft den Vernünftigen gebend,
Versteht es der Schuldige?
Gott kennt der Menschen Gedanken,
Er weiss wie merkwürdig sie sind.
Selig ist der Mensch, den du, Gott,
Deines Gesetzes lehrst,
Dass er die Ruhe im Unglück erfährt,
Solange du den Sündern eine Grube gräbst.
Du lässt dein Volk nicht im Stich,
Vergisst dein Erbe nicht,
das Gericht wendet sich der Wahrheit zu,
die Herzensrechten erfreuen sich.

Ein biblischer Text, der 1918 vertont wurde. In diesem erweiterten opernhaften Monolog beschreibt er das Leid einer Nation und drückt den Glauben an Gottes Gerechtigkeit aus, was besonders im letzten Jahr des Ersten Weltkriegs von Bedeutung war.

6 | Be Fortunate**Bohdan Lepky**Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

Be fortunate, let your beautiful body
Follow the road on which people go,
And let your trampled heart timidly
Wander before the gates of paradise.
No matter how painful this separation,
How it bloodies the hands and legs,
Take cheer that the inevitable
Reunion will come after so much time.
Reunion for those whom fate has punished,
As if for laughs alone kept you apart.
Like God, love is both ancient and eternal,
And from travails it gets both pain and strength.

An art song from 1923. Later, in 1948, its manuscript, together with Barvinsky's other works, was burned by the Soviet authorities thought to be lost. Fortunately, M. Popel, a former Lviv opera singer, recently found a copy. In the song, the poet and the composer yearn for eternal life where the souls unite in divine love.

7 | Oh hush-a-bye, my baby**Taras Shevchenko**Translation: C.H. Andrusyshen and
Watson Kirkconnell

Oh hush-a-bye, Oh hush-a-bye, my baby
I lull you day and night ...
Then you will roam, my son, about your country,
And curse us for your plight.
O son, my son! You must not curse your father,
To him no guilt assign!
I am the wicked one: 'tis I—your mother—
You must in truth malign!...
And when I die, go not among the people
But seek the forest out;
The forest will not ask you who you are—
There you may roam about!
There you will find that fair cranberry bush;
Kind looks upon it cast!...

6 | Щаслива будь**Богдан Лепкий**

Щаслива будь, най гарне твоє тіло
Іде дорогою, якою ходять люди,
А серце здоптане нехай несміло
Біля воріт святого раю блудить.
Хоч як от се роздвоєння болюче,
Хоч як кривавить воно ноги й руки,
То радуємось, що прийде неминуче
З'єдинення по довгих днях розлуки.
З'єдинення для тих, що доля злюща,
Немов на глум за єдно лиш ділила,
Любов, як Бог предвічна, невмируща
І від судьби у неї біль та сила!

Рукопис цієї мистецької пісні 1923 року був пізніше, в 1948 році, спалений комуністичною владою разом з іншими творами Барвінського і вважався втраченим. На щастя, недавно колишньому солістові Львівської опери М. Попелю вдалося знайти копію. В цій пісні поет і композитор прагнуть вічного небесного буття, де душі зіллються в божественній любові.

7 | Ой люлі, люлі, моя дитинко**Тарас Шевченко**

Ой люлі, люлі, моя дитино,
Вдень і вночі.
Підеш, мій сину, по Україні,
Нас кленучи.
Сину мій, сину, не клени тата,
Не пом'яни.
Мене, прокляту, я твоя мати,
Мене клени.
Мене не стане, не йди меж люди,
Иди ти в гай;
Гай не спитає й бачить не буде,
Там і гуляй.
Найдеш у гаї тую калину,
То й пригорнись,

6 | Sois heureuse**Bohdan Lepky**

Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Sois heureuse, et que ton joli corps
Suive la route du monde;
Ton cœur piétiné n'aura qu'à sagement
Ton cœur piétiné n'aura qu'à sagement
Se perdre devant les portes du ciel.
Bien que cette séparation soit douloureuse,
Bien qu'elle empourpre pieds et mains,
Réjouissons-nous, car viendra l'inévitable
Jour de la réunion, après la longue désunion.
La réunion de ceux que le cruel destin
Par ironie divise au nom d'une seule chose:
L'amour, éternel, immortel, divin
Et que martyrise et renforce le destin!

Une mélodie de 1923. En 1948, le manuscrit ainsi que d'autres œuvres de Barvinsky, furent détruit par les autorités soviétiques; on pensait qu'il était définitivement perdu. Par chance, M. Popel, ancien chanteur de l'opéra de Lviv, en a retrouvé une copie récemment. Dans ce chant, le poète et le compositeur languissent après la vie éternelle où les âmes s'unissent dans l'amour divin.

7 | Dors, dors, mon enfant**Taras Chèvtchènko**

Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Dors, dors, mon enfant
Le jour comme la nuit.
Plus tard, partir tu devras, de par l'Ukraine,
Et tu nous en voudras, fils.
N'en veux pas à ton père, fils,
N'y pense pas.
Moi, je suis ta mère,
Tu peux me maudire.
Quand je ne serais plus là,
Ne t'en va pas parmi les gens, cache-toi dans le bois;
Le bois n'entend pas et ne voit pas,
Amuses-y toi.
Tu y trouveras l'aubier,
Tu le serreras contre toi,

6 | Sei glücklich**Bohdan Lepkyj**

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Sei glücklich, möge dein schöner Körper
Den Weg gehen, den die Leute gehen,
Und das bedrückte Herz mag schüchtern
Am Tor des Paradieses schlendern.
Und wenn auch diese Zwiespalt schmerzt,
Und wenn auch Beine und Hände bluten,
So lass uns daran erfreuen!
Nach langen Tagen Trennung
Kommt das Wiedersehen ganz gewiss, -
Vereinigung für jene, die nun lange getrennt,
die Ironie des Schicksals ertragen.
Die Liebe, ursprünglich, unsterblich wie Gott,
Ist stärker als das Schicksal!

Ein Kunstlied aus dem Jahre 1923. 1948 wurde das Manuskript zusammen mit den anderen Werken von Barvinsky von der sowjetischen Obrigkeit verbrannt und galt seither als verschollen. Glücklicherweise fand M. Popel, ein ehemaliger Opersänger aus Lviv, vor kurzer Zeit eine Kopie. In dem Lied ersehnen der Dichter und der Komponist das ewige Leben, wo sich die Seelen in göttlicher Liebe vereinen.

7 | Schlaf', mein Kindlein**Taras Schewtschenko**

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Schlaf', mein Kindlein, schlaf'
Tag und Nacht.
Durch die Ukraine wirst du einst wandern,
Uns verfluchend.
Mein Sohn, fluche nicht deinem Vater,
Wähne ihn nicht.
Mir, deiner eigenen Mutter
Fluche allein.
Wenn ich nicht mehr da bin
Geh' nicht zu den Menschen,
Geh' in den Hain;
Der Hain fragt nichts und sieht nichts,
Vergnüge dich dort.
Wenn du einen Vogelbeerstrauch findest,

I loved once, my child, with deep affection,
Once in the far-off past.
If in the towns you go, and in their houses,
No care need you surprise;
But if you see a mother and her children,
Pray, turn away your eyes!...

Another lullaby from 1923, commissioned by the opera singer Oleksandra Liubych-Parakhoniak. The rocking motif serves as a framework for a dramatic monologue about an unwed mother who predicts a bitter fate for her son. Here delicate harmonic shifts of the piano passages, embellished with the trills imitating bird calls, expand into a tone poem that softens the dramatic mood of the art song.

8 | To Lviv

Maksym Rylsky
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

The March wind, the March sun,
And the winged flag in the sky.
Be not surprised, ancient Lviv,
But open your moss-covered gates to spring.
Into every valley, into the Carpathian mountains
May the word fly, may the call sound,
The strength of workers cannot be defeated,
The age-old chains have been broken forever.
The horseshoes of the masters have rung their last,
The stones echoing their bloody footprints.
Choose your finest sons, silver-haired Lviv,
To join the new challenge.
To work peacefully for a happy life,
For a child's smile, for a youngster's laugh,
For fertile furrows, for structures strong,
For the smoke of factories, for garden flowers.
Lviv, be strong, as you gain your freedom,
Lviv, be strong, against the enemy's swarm.
Be firm and resolute, on this life-giving day,
From your better sons, choose the best.

In September 1939, Western Ukraine was allotted to the Soviet Union. This art song had to show Barvinsky's support of the election of the Supreme Council of Soviet Ukraine. However, he manages to avoid false pathos; he sings praise to his beloved city, Lviv!

Бо я любила, моя дитино,
Її колись.
Як підеш в села, у тії хати,
То не журись.
А як побачиш з дітками матір,
То не дивись.

Ще одна колискова 1923 року, написана на замовлення оперної співачки Олександри Любич-Парахоняк. Заколісний мотив служить лише обрамуванням для драматичного монологу самотньої жінки, що провіщає лиху долю своєму синові. Ніжні переливи фортепіанних пасажів з дзвінкими "пташиними" трелями переростають у звукову поему, що певною мірою пом'якшує драматичний характер твору.

8 | Львову

Максим Рильський

Березневий вітер, сонце березневе
І крилатий прапор у височині.
Не дивуйся Львово, стародавній Лево,
Браму мохом кригу одчиняй весні!
Гей, на всі простори, на Карпатські гори
Розлітайся слово, розтинайся клич,
Сили трудові горе не поборе,
Порвано на віки ланцюги сторіч!
Одзвеніли панські ковані підкови,
В камені відбивши свій кровавий слід.
Ти синів найкращих, сивоглавий, Львово,
Обираєш нині на новий похід.
На сумирну працю за життя щасливе,
За дитячий усміх, за юнацький сміх,
За родючі ниви, за стрункі будови,
За дими заводів, за квіти садів.
Будь же, Львово, сильний, як зробився вільний.
Будь же, Львово, сильний, проти вражих зграй.
Будь же одностайний в день цей живодайний
Із синів найкращих кращих обирай!

У вересні 1939 року, Італію було приєднано до Радянської України. Ця мистецька пісня мала засвідчити підтримку Барвінським виборів у Верховну Раду УРСР. Однак, йому вдається уникнути фальшивого пафосу: він оспіває тут своє улюблене місто Львів!

Car je l'aimais jadis,
Mon fils.
Et si dans d'autres maisons tu vas,
Ne t'inquiète pas.
Quand tu verras une mère entourée
D'enfants, ne la regarde pas.

Une autre berceuse de 1923, qu'avait commandé le chanteur d'opéra Oleksandra Liubych-Parakhoniak. L'air berçant sert de cadre à un monologue dramatique mettant en scène une mère célibataire ne voyant aucun avenir pour son fils. Les délicates variations harmoniques du piano, embellies de trilles imitant le cri des oiseaux dans certains passages, continuent en un poème symphonique qui adoucit le ton dramatique de l'œuvre.

8 | Ode à Lviv

Maksym Rylsky
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

En mars, quand les beaux jours arrivent,
Un fier drapeau claque dans le vent.
N'aie crainte, antique Lion, mon vieux Lviv,
Et ouvre ta grille humide au printemps!
Sur les Carpates et toutes les places
Écrase-toi, parole, déchire-toi, devise;
Aucun revers n'arrêtera du travail les forces,
La chaîne des siècles désormais se brise.
Les fers du vieux régime claquent et plaquent
Sur le pavé leur marque ensanglantée.
Mais viendront sous ton antique casque
Les meilleurs fils que tu aies portés.
Pour un travail serein, pour une vie de délices,
Pour la risette du bébé, pour la jeune gaité,
Pour les plaines fécondes, pour les hauts édifices,
Pour la fumée des usines, pour les fleurs du verger.
Sois, mon Lviv, aussi fort que tu t'es fait libre.
Sois, mon Lviv, aussi fort contre les foules hostiles.
Sois fidèle à toi même en ce jour qui te délivre,
Et parmi tes meilleurs fils élis tes édules!

En septembre 1939, l'Ukraine Occidentale fut annexée par l'Union soviétique. Par cette mélodie, Barvinsky était supposé acclamé l'élection du Conseil Suprême d'Ukraine soviétique. Cependant, il parvient à éviter le pathos d'apparat et le transforme en hymne à sa ville préférée, Lviv!

Umarne ihn dann,
Denn ich liebte ihn einst,
Mein Kind.
Wenn du ins Dorf gehst, zu den Häusern –
Trauere nicht.
Wenn du eine Mutter mit Kindern siehst,
Schau nicht hin.

Ein weiteres Wiegenlied aus dem Jahre 1923, das von der Opernsängerin Oleksandra Liubych-Parakhoniak in Auftrag gegeben wurde. Das schaukelnde Motiv dient als Rahmen für einen dramatischen Monolog über eine unverheiratete Mutter, die für ihren Sohn ein hartes Schicksal vorhersagt. Zarte harmonische Veränderungen der Klavierparts, die mit dem Trillern von Vogelrufen geschmückt sind, entwickeln sich zu einem Tongedicht, das die dramatische Stimmung des Liedes dämpft.

8 | Für Lviv

Maxym Rylskyj
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Wind und Sonne im März,
die Fahne weht in der Höhe.
Staune nicht, mein alter Löwe, mein Lviv,
Öffne deine Tore dem Frühling entgegen!
In die Weite, in die Karpatenberge
Fliegt das Wort, der fröhliche Ruf,
Der Arbeiter Kraft kann kein Unglück besiegen,
Für ewig zerrissen sind die Ketten der Jahrhunderte!
Vorbei ist das Rasseln der Herrscherhufen,
In den Stein gemeißelt sind die blutigen Spuren.
Heute wählst du, ergrauter Löwe,
deine besten Söhne für einen neuen Marsch aus.
Für die friedliche Arbeit, für ein glückliches Leben,
Für das Lachen der Kinder und der Jugend,
Für fruchtbare Felder, für schlanke Bauten,
Für den Rauch der Werke, fürs Blühen der Gärten.
Sei stark, mein Lviv, du bist nun frei,
Sei stark gegen die feindlichen Horden
Und wähle die besten deiner Söhne aus!

Im September 1939 wurde die Westukraine der Sowjetunion zugeteilt. Dieses Kunstlied musste Barvinsky's Unterstützung der Wahlen für die Ratsversammlung der Sowjetukraine zeigen. Es gelingt ihm jedoch, falsches Pathos zu vermeiden, er singt ein Loblied auf seine geliebte Stadt Lviv!

9 | A Sonnet

Ivan Franko

Translation: Uliana Pasicznyk and Maxim Tarnawsky

Blessed be thou among women,
The soul's delight and precursor of joy,
Conceived in passion, watered with tears,
My paradise, my suffering, my song,
As queen, you, from among the rabble,
Rise to the heights of your throne,
And to the depths of suffering, tears, and error,
You lead those whose burden is the crown.
Your breath the hearts of all does level,
Your kiss bestows a blessing on all souls,
And transforms every tear into a diamond.
Your touch sprouts roses midst the weeds,
And like a charm, it stirs the soul,
Awakens and renews it with intoxicating spirit.

Written along with "Nocturne" (Princely Moon) in 1933 for the inauguration of Franko's headstone in Lviv, the art song was also arranged for voice and symphony orchestra. It is an exhilarating hymn to the victorious power of music.

10 | In the Forest

Bohdan Lepky

Translation: Uliana Pasicznyk and Maxim Tarnawsky

When the evening hour was falling,
And twilight appeared in the window,
A half-forgotten picture
Would then appear to me.
The painting was awkward and artless,
With years it has faded and grayed,
Most likely it wasn't a famous
Artist that painted this scene.
There's a hazelnut in the painting,
Here and there an old oak,
A narrow overgrown path
Runs between the bushes ...
The autumn winds have knocked down
The withered, yellow leaves,
The last flowers have shriveled,

9 | Сонет

Іван Франко

Благословенна будь поміж жонами,
Одрадо душ і сонце благовісне,
Початок в захваті, окроплена сльозами,
О раю мій, моя тї муко, Піснес!
Царице, ти з-між людю
Підносиш до вершин свогого трону
І до глибин терпіння, сліз і блуду
Ведеш і тих, що двигають корону.
Твій подих всі серця людські рівняє,
Твій поцілуй всі душі благородить
І сльози на алмаз переміняє.
І дотик твій із терня родить рожі,
І по серцях, мов чар солодкий, ходить,
І будить, молодить, і оп'яняє.

Написаний разом з "Нокторном" (Місяцю-князю) в 1933 році з нагоди відкриття пам'ятника на могилі Франка, твір також був аранжований для голосу та симфонічного оркестру. Це натхненний гимн всеперемагаючій силі музики.

10 | В лісі

Богдан Лепкий

Як прийде вечірна година
І сумерки стануть в вікні,
Якась позабута картина
В ту хвилину являлась мені...
Малюнок незручний, невправний,
З літами зсрів, полиняв,
Здається не дуже то славний
Той образ маляр малював.
На образі тому ліщина,
Денеде стоїть старий дуб;
Вузенька заросла стежина
Біжить між корчі через зруб...
Осінні вітри поздирали зів'ялі,
Пожовклі листки,
Останні квітки повсихали,

9 | Sonnet

Ivan Franko

Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Sois bénite entre toutes les femmes,
Saint dictame et solaire prophétie;
Née dans la flamme, baptisée dans les larmes,
Toi, mon éden, ma peine – Poésie!
Reine, en haut de ton trône tu hisses
Les plus humbles et tu plonges dans le fond
Des souffrances, des larmes et du vice
Ceux qui portent la couronne à leur front.
Par ton souffle les cœurs tu arases,
Ton baiser revigore les âmes
Et mue la pauvre larme en perle d'almaç.
Ta caresse change l'épine en rose
Et dans les cœurs elle embaume
Tel l'élixir qui fait venir l'extase.

Écrite en même temps que le «Nocturne» (Lune princière) en 1933, pour l'inauguration du monument d'Ivan Franko au cimetière de Lviv, la mélodie fut arrangée pour orchestre symphonique et voix. C'est un hymne puissant au pouvoir victorieux de la musique.

10 | Au bois

Bohdan Lepky

Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Quand tombait l'heure du soir
Et que les astres venaient à la fenêtre,
Un tableau oublié
Venait alors à mon esprit...
Il n'était pas très beau, et ses couleurs
Qui s'étaient affadies, le rendaient gris.
Il me semble que l'avait signé
Un peintre pas très célèbre.
Sur ce tableau on voyait un petit bois,
Quelque part il y avait un chêne;
Un sentier sauvage donnait,
A travers les ronces, sur un abattis...
Les vents d'automne avaient arraché
Les feuilles jaunies,
Les dernières fleurs avaient fané,

9 | Ein Sonett

Ivan Franko

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Selig seist du unter den Frauen,
Du Trost der Seele, glücksverheißende Sonne,
Der ergreifende Anfang, mit Tränen benetzt,
Mein Paradies und meine Qual, - mein Lied!
Du Königen, du erhebst die Herzen
In die Höhe deines Throns,
Und in die Tiefe der Qual
der Tränen und des Betrugs
Führst du die Gekrönten.
Dein Atem macht alle Menschenherzen gleich,
Dein Kuss veredelt alle Seelen,
in Diamanten verwandelt er Tränen.
Deine Berührung gebärt Rosen aus den Dornen,
sie verzaubert süß jedes Herz,
Und erweckt, und verjüngt, und betäubt.

Dieses Kunstlied, das zusammen mit „Nocturne“ (Fürstlicher Mond) 1933 für die Einweihung von Frankos Grabstein in Lviv geschrieben wurde, wurde auch für Stimme und Symphonieorchester ausgerichtet. Es ist eine erheiternde Hymne auf die siegreiche Macht der Musik.

10 | Im Wald

Bohdan Lepkyj

Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Wenn die Abendstunde kommt
Und die Dämmerung steht am Fenster,
Da erscheint mir in diesem Moment
Ein längst vergessenes Bild...
Eine ungeschickte, ungekommene Zeichnung,
Durch die Jahre verblichen, ergraut,
Als ob von einem ungeschulten Maler gemalt.
Auf dem Bild - ein Haselnussstrauch,
Ein paar Eichen stehen ringsum;
Ein schmaler, von Unkraut bewachsener Pfad
Windet sich zwischen den Sträuchern...
Der Herbstwind riss herunter
Verwelktes, vergilbtes Blatt.
Die letzten Blüten sind vertrocknet,
Die letzte Spuren sind verwischt...

The last footprints are lost.
What does the girl, sad as autumn
Search for in this wood?
The sun sets beyond the clouds,
There's silence, peace everywhere.

This art song from 1910 is an example of Barvinsky's impressionistic style, colored with soft Slavic lyricism. Sunny serenity breaks through the sorrowful autumn images and painful reminiscences.

11 | A Wonderous Birth

A Christmas Carol
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

A wonderous birth:
God's son, Jesus Christ
Was born of the Virgin Mary.
After giving birth and swaddling Him
She lay down to rest.
God sent down three angels
To watch over Christ.
And the angels, with God's spirit,
Diverted the rivers,
To ensure that for Christ's birth
The orchards would blossom.

Arranged in 1917, this carol was dedicated to his professor, Vítězlav Novák, a renowned Czech composer and pedagogue. A light pastoral folk melody in the vocal part is complimented with an autonomous line in the violin and colorful harmonies in the piano. By the last stanza, the rich texture in the piano accompaniment culminates in festive joy.

12 | Song of Songs

Vasyl Maslov-Stokoz
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

The evening stars are burning,
The wind blows quietly,
The field, wet with evening dew,
Glows, wrapped in sleep.
Only the top of distant Karmel
Fades in the pink light.
Silence reigns and all is still,
The heart waits for its beloved.
Where, my loved one,
Where, my beautiful,

Згубились останні сліди...
Чого в тім лісі шукає дівчина,
Як осінь, сумна?...
За хмарами сонце сідає,
Довкола спокій, тишина.

Ця мистецька пісня 1910 року є зразком імпресіоністичного стилю Барвінського, забарвленого м'яким слов'янським ліризмом. Сонячна погідність проривається крізь образи сумної осінньої природи та болісних спогадів.

11 | Ой дивнеє народження

Різдвянна колядка

Ой дивнеє народження
Божого сина породила
Йсуса Христа Діва Марія.
А породивши і сповивши
Лягла спочивати.
Зіслав Господь три янголи
Христа доглядати.
А янголи Божим Духом
Ріки розлили,
Що і к' Різдву Христовому
Сади зацвили.

Народну колядку Барвінський опрацював в 1917 році і присвятив своєму вчителю – визначному чеському композитору і педагогу Вітезлаву Новаку. Світлу пасторальну мелодію колядки у вокальній партії Барвінський доповнює цілком самостійною мелодією скрипки та гармонічно барвистою фортепіанною партією. В останній строфі багата фактура фортепіанного акомпаніменту приводить до радісно-врочистої кульмінації.

12 | Пісня пісень

Василь Маслов-Стокоз

Вже загорілися зорі вечірнії,
Вітер тихесенько віє,
Поле росюю вечірною скриплене,
Сном оповите ясніє.
Тільки вершина Кармеля далекого
В сяйві рожевім зникає.
Тиша настала і всюди замовкнуло,
Милого серце чекає.
Де ж ти, коханий мій,
Де ти, хороший мій,

Il n'y avait plus de traces...
Qu'est donc venue faire ici cette fille,
A l'air désolé comme l'automne?
Derrière les nuages se cache le soleil;
Il n'y a que le calme et le silence.

Cette mélodie de 1910 illustre le style impressionniste de Barvinsky, teinté d'un doux lyrisme slave. Une radieuse sérénité transparait malgré de tristes visions de l'automne et de douloureuses évocations.

11 | La miraculeuse naissance

Chant de Noël
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

La miraculeuse naissance!
La Vierge Marie a donné vie
Au fils de Dieu Jésus Christ.
Après l'avoir enfanté et langé,
Elle s'est reposée.
Le Seigneur a envoyé
Trois anges pour le garder.
Et les anges grâce à l'esprit divin
Des rivières ont créé,
Pour qu'à la Nativité
Fleurissent les vergers.

Arrangé en 1917, ce chant guilleret est dédié au maître du compositeur, Vitezlav Novák, célèbre compositeur tchèque et pédagogue. À la mélodie pastorale, légère et populaire de la partie vocale, s'ajoutent la ligne autonome du violon et l'harmonie colorée du piano. La dernière strophe en particulier, laisse éclater la richesse de l'arrangement pour piano, qui culmine dans la fête et la gaieté.

12 | Le cantique des cantiques

Vasyl Maslov-Stokoz
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Déjà les astres au firmament s'allument,
Un vent souffle doucement,
Les champs sous la rosée du soir
Se figent et brillent, comme endormis.
Seul le toit d'un lointain Carmel
S'évanouit dans les roses reflets.
Le silence règne, tout se tait;
Un cœur attend son bien-aimé.
Où es-tu, mon amour,
Où es-tu donc, mon beau,

Was sucht jenes Mädchen im Wald,
Traurig wie der Herbst?..
Die Sonne geht unter,
Versteckt sich hinter den Wolken,
Ringsum Stille und Ruh.

Dieses Kunstlied von 1910 ist ein Beispiel für Barvinskys impressionistischen Stil, der mit sanfter slawischer Gefühlsbetontheit ausgeschmückt ist. Eine sonnige Gelassenheit bricht durch die traurigen Herbstbilder und schmerzlichen Erinnerungen.

11 | Eine wunderbare Geburt

Ein Weihnachtslied
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Ach, welch wunderbare Geburt
Die Jungfrau Maria brachte
Den Sohn Gottes zur Welt.
Geboren, gewickelt.
Sie legt sich zur Ruh.
Der Gott schickte drei Engel
Für Jesus zu sorgen.
Und die Engel vergossen
Den Geist Gottes, wie einen Strahl,
Dass zu Christi Geburt
Die Gärten aufblühten.

Dieses Weihnachtslied aus dem Jahre 1917 ist seinem Professor, Vítězlav Novák, einem berühmten tschechischen Komponisten und Pädagogen gewidmet. Eine leichte, pastorale Volksmelodie im Stimm-part wird durch einen selbständigen Vers der Violine und bunte Harmonien im Klavier ergänzt. In der letzten Strophe kommt der reiche Aufbau der Klavierbegleitung zu seinem festlichen Höhepunkt.

12 | Lied der Lieder

Vasyl Maslov-Stokoz
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Der Abendstern leuchtet,
Der Wind weht sanft,
Das Feld ist feucht vom Abendtau
Und in den Schlaf gehüllt.
Nur die Spitze des fernen Karmels
Schwindet im rosa Licht.
Ringsum nur Stille, alles ist vestummt,
Das Herz wartet auf den Liebesten.
Wo bist du, mein Liebest,
Wo bist du, mein Schatz?

Do you pitch your quiet tent?
Where do you graze your animals at midnight?
Where do you, tell me, find rest?
Do you hear my voice?
Do you see, my dear one,
These burning eyes?
Long I have searched for you,
My love, searching
In the twilight of a summer night.
Long, long I have searched
Long I have searched
And here he is, my beloved.
Happiness radiates from him ...
His right arm beneath my head,
As his left embraces me.

This art song is Barvinsky's masterpiece, an embodiment of happiness. He creates a genuine tone poem – depicting an enchanting summer night and the impatient expectation of love, filled with eroticism and tenderness.

Тихий шатер свій ховаєш?
Де ти пасеш своє стадо опівдні,
Де ти, скажи, оддыхаєш?
Чуєш ти голос мій?
Бачиш ти, любий мій,
Чорні пекучі сі очі?
Довго шукала я тебе,
Коханого, шукала
В сутіні літньої ночі.
Довго, довго шукала,
Довго шукала я
І ось він, коханий мій!
Від його щастям палає...
Під головою в мене його права,
Ліва – мене обіймає.

Це шедевр вокальної лірики Барвінського, втілення щастя. Він створює справжню звукову поему, - описуючи чарівну літню ніч і нетерпляче очікування кохання, сповненого еротички і ніжності.

As-tu caché ta tente?
Où se trouve ton troupeau à midi,
Dis-moi, où te reposes-tu?
Entends-tu ma voix?
Vois-tu ces yeux noirs
Et ardents, mon ami?
Longtemps je t'ai cherché,
Amour; je t'ai cherché
Dans l'ombre des nuits d'été.
Longtemps, longtemps
J'ai cherché, et maintenant
Le voilà, cet amour!
J'en brûle de bonheur...
De sa main droite il tient ma tête,
Et de la gauche il m'enlace.

Cette mélodie est le chef-d'œuvre de Barvinsky. On dirait l'incarnation du bonheur. C'est un véritable poème symphonique: le tableau d'une magique nuit d'été, la fébrile attente de l'amour, pleine de tendresse et d'érotisme.

Wo versteckst du dein Zelt?
Wo hütet du deine Herde?
Sage, wo ruhest du denn?
Hörst du meine Stimme?
Siehst du, Liebster,
Diese schwarzen Augen?
Lange suchte ich dich
In der sommerlichen Dämmerung.
Lange, lange suchte ich dich
– und nun,
Da bist du, mein Liebster!
Ich vergehe vor Glück.
Unter meinem Kopf ist seine Rechte,
Seine Linke umarmt mich.

Dieses Kunstlied ist Barvinskys Meisterstück, die Verkörperung des Glücks. Er erzeugt ein echtes Tongedicht und beschreibt eine bezaubernde Sommernacht und die ungeduldige Erwartung der Liebe, angefüllt mit Erotik und Zärtlichkeit.

13 | What Miracle is This?

A Christmas Carol
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

What miraculous news there is in the world
That without a husband, Mary had a son.
And when she had given birth, she spoke,
Jesus, my son.
And old Joseph lays out the manger
While Mary swaddles Him
And holds Him to her heart.
The pure virgin.
The angels in the heavens take to song.
The shepherds on earth spread the news.
Glory was, and glory will be,
There is joy for the newborn,
And for us, peace on earth.

This carol, arranged for voice, violin and piano in 1917, was dedicated to Vítězslav Novák. The violin and piano parts entwine a folk motif with melodious folk-like submotives. In the last verse, the single word "joy" is emphasized by modulating from the tonic key of F sharp Minor to a remote C Major, while the final phrase, "for us - peace on earth" is sung in the composer's favorite key, F sharp Major.

13 | Що то за предиво

Різдвянна колядка

Що то за предиво в світі новина
Що Марія без мужа сина мала.
А як Вона породила, тоді Вона повідала:
Йсусе сину мій!
А Йосип старушок в жолобі стоїть
Та на Суса Христа пеленки стрійть,
А Марія сповиває до серденька пригортає
Чистая Панна!
Ангели на небі тай заспівали.
Пастирі на землі людям сказали.
Слава була, слава й буде,
Рожденному радість буде,
А нам на землі мир.

Ця колядка, аранжована для голосу, скрипки і фортепіано в 1917 році, була присвячена Вітезлаву Новаку. Партії скрипки і фортепіано обплітають народний мотив співучими підголосками, близькими до народного багатоголосся. В останній строфі слово "радість" виділене модуляцією з головної тональності Фа-дієз мінор в далекий До мажор, а заключну фразу "нам на землі мир" утверджується в улюбленому композитором Фа-дієз мажорі.

13 | Quel beau miracle

Chant de Noël
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Quel beau miracle, le monde apprend
Que la Vierge, sans son mari
A eu un fils. Juste après, Elle lui dit:
«Jésus, mon fils!»
Près des mangeoires se tient le vieux Joseph
Qui prépare les langes du petit Jésus,
Marie le change et le prend contre son cœur,
«Sainte Vierge!»,
Les Anges dans le ciel on chanté.
Les bergers aux hommes l'ont raconté.
Gloire c'était, Gloire cela sera,
Bonheur au Nouveau-né,
Et paix sur la terre.

Le chant de Noël, arrangé pour voix, violon et piano en 1917, est dédié à Vítězslav Novák. Le violon et les parties de piano entremêlent un thème populaire avec des sous-motifs pseudo-folkloriques. Dans le dernier vers, le mot «joie» est souligné par la modulation du Fa dièse mineur en Do majeur tonifié, tandis que l'expression finale «Et paix sur la terre» est chantée dans l'accord favori du compositeur, un Fa dièse majeur.

13 | Welch ein Wunder

Ein Weihnachtslied
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Welch ein Wunder,
Welch frohe Botschaft für die Welt –
Maria unschuldig gebar einen Sohn.
Als sie ihn gebar, so sprach sie zu ihm:
Jesus, mein Sohn!
Der alte Joseph steht mit im Stall
Und richtet Windeln für den Jesus Christ.
Maria wickelt und drückt ihn an ihr Herz –
Reine Jungfrau Maria!
Die Engel singen im Himmel,
Die Hirten erzählen es den Menschen auf der Erde.
Hochgepriesen sei in Ewigkeit
Der Neugeborenen, Freude sei ihm
Und Frieden auf Erden.

Dieses Weihnachtslied, das für Stimme, Geige und Klavier 1917 bearbeitet wurde, ist Vítězslav Novák gewidmet. Die Parts für Geige und Klavier verflechten ein Volksmotiv mit melodischen volkstümlichen Untermotiven. Im letzten Vers wird das Wort „Freude“ betont, indem der Grundton von fis-Moll auf ein fernes c-Dur abgestimmt wird, während der letzte Satz „und Frieden auf Erden“ in der Lieblingstonart des Komponisten – dem fis-Dur – gesungen wird.

14 | I Met You in My Dreams

Unknown author
Translation: Uliana Pasicznyk and
Maxim Tarnawsky

I fell asleep enwrapped in worries,
Golden dreams embraced me,
And in those dreams I met with you,
The first flower of my spring.

Written in 1957 whilst still incarcerated, Barvinsky himself qualified his compositions of that period as just "attempts at creative work". This miniature duet features the typical traits of popular Ukrainian urban song.

15 | Spring Again

Lesia Ukrainka
Translation: Unknown

Again and again the spring of hope
In the heart of patients are alive,
Again, my former dreams
Dreams of happiness brings.
Spring fair! Sweet dreams!
Dreams of my happy!
I love you, though I know
What do you all treacherous ...

Written in 1957 during Barvinsky's last year of imprisonment in the Gulag labor camps. From a musical point of view, this art song is quite traditional. What is astonishing is the composer's indestructible spirit where he still hopes for spring and the revival of dreams.

14 | Я заснув

Слова невідомого автора

Я заснув оповитий журбою,
Золоті обняли мене сни,
І в тих снах я зустрівся з тобою,
Перша квітка моєї весни.

Написаний в 1957 році в ув'язненні. Барвінський сам свої твори періоду заслання кваліфікував лише як "спроби творчості". Цей дует-мініатюра має типові риси популярних українських міських пісень.

15 | Знов весна

Леся Українка

Знов весна, і знов надії
В серці хворім оживають,
Знов мене колишать мрії,
Сни про щастя навівають.
Весно красна! Люби мрії!
Сни мої щасливі!
Я люблю вас, хоч і знаю,
Що ви всі зрадливі...

Мистецька пісня написано 1957 року, в останній рік заслання Барвінського в таборах Гулагу. З музичної точки зору, цей романс є цілком традиційний. Однак, вражає незламний дух композитора, де він все-таки чекає весни і воскресіння мрії.

14 | Je t'ai rencontrée dans mes rêves

Auteur inconnu
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Je me suis endormi assommé d'inquiétude,
De merveilleux rêves m'ont enveloppé,
Et dans ces rêves je t'ai rencontré,
Première fleur de mon printemps.

L'œuvre est de 1957, alors que son auteur était encore au Goulag. Barvinsky a lui-même qualifié ses compositions de l'époque comme de simples «tentatives». Ce duo miniature comporte les ingrédients typiques de la chanson urbaine ukrainienne de style populaire.

15 | Le printemps revient

Lessia Ukrainka
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Le printemps revient, à nouveau l'espoir
Dans les cœurs meurtris s'anime,
Je me berce à nouveau d'images illusoires,
Le bonheur dans le rêve s'exprime.
Ô délicieux printemps! Chimères chéries!
Et vous, rêves heureux!
Je vous aime, même si je n'oublie
Qu'un jour vous me trahirez...

Écrite en 1957, durant sa dernière année de camps, d'un point de vue musical, cette mélodie est tout à fait traditionnelle. Ce qui est stupéfiant, c'est l'esprit indéfectible du compositeur, qui espère toujours le printemps et le réveil de ses rêves.

14 | Ich traf dich in meinen Träumen

Unbekannter Autor
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Ich schlief ein, von der Trauer umhüllt,
Goldene Träume umarmten mich,
Und in diesen Träumen traf ich dich,
Die erste Blume meines Frühlings.

Dieses Kunstlied wurde 1957 geschrieben, als Barvinsky noch inhaftiert war und er seine Kompositionen jener Zeit als „Versuche kreativer Arbeit“ bezeichnete. Dieses Miniatur-Duett besitzt die typischen Charakteristiken populärer, ukrainischer Stadtlieder.

15 | Wieder Frühling

Lesia Ukrainka
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Der Frühling ist wieder da, und wieder
erwachen Hoffnungen im kranken Herzen,
erneut wiegen mich Träume ein,
Träume vom Glück.
Schöner Frühling! Liebe Träume!
Meine glücklichen Träume!
Ich liebe euch, auch wenn ich weiß,
Dass ihr wankelmütig seid...

Dieses Kunstlied schrieb Barvinsky 1957 während seines letzten Haftjahres im Gulag. Von einem musikalischen Standpunkt aus ist dieses Kunstlied recht traditionell. Erstaunlich ist die unverwüsthliche innere Haltung des Komponisten, da er immer noch auf den Frühling und das Wiederaufleben der Träume hofft.

16 | A Dream

Heinrich Heine
Translation: Hal Draper

Oh, once I had a lovely fatherland.
The oaks grew tall
Up to the sky, the gentle violets swayed.
I dreamt it all.
I felt a German kiss, heard German words
(Hard to recall how good they rang)—
The words “Ich liebe dich!”
I dreamt it all.

This poem had a special meaning for Ukrainian composers – they could imagine their homeland free only in their dreams! Lysenko and Sichynsky had set Heine's poem to music before Barvinsky. His own musical interpretation is distinguished by particularly intricate harmonies that convey the fleeting unreality of this enchanting dream.

17 | An Evening Sigh

Bohdan Lepky
Translation: C.H. Andrusyshen and
Watson Kirkconnell

All things around me into slumber lapse
And heavy calm;
Only the night wind at my casement flaps
Its mournful psalm
Now through the window-panes are vaguely heard,
Now here, now there,
The raindrops falling like quicksilver-curd
Heavy and rare.
And at the door a gentle tap resounds
In soft demands—
Mysterious yet most familiar sounds
Of unseen hands.
“Who goes there?” is the question I profess.
“’Tis I, ’tis I,
Even your old companion, weariness,
Comes with a sigh.”

Composed in 1910 in Prague during Barvinsky's studies with Vítěslav Novák. The poet is a Ukrainian Modernist from the beginning of the twentieth century who displays typical motives of autumn weariness, decline, and disappointment. These moods are expressed by the composer as creeping chromatic harmonies in the piano.

16 | Сон

Гайнріх Гайне
переклад А. Кримського

У мене був коханий рідний край.
В моїм вікні
Шумів гилиястий дуб, фіалками цвів май...
Та то в вісні!
Я мову чув та рідную свою.
І хтось мені
Щирісінько сказав по-нашому: “люблю!” –
Та то в вісні!

Цей вірш для українських композиторів мав особливе значення – адже свій рідний край вони могли бачити лише у сні! Перед Барвінським музику до Гайнівської поезії написали М.Лисенко і Д.Січинський. Музична інтерпретація Барвінського відрізняється особливо вишуканими гармонічними барвами, що передають нереальність чарівного сну.

17 | Вечором в хаті

Богдан Лепкий

Глибоким тихим вснуло сном
Усе кругом,
Лиш вітер виє під вікном
Сумний псалом.
Крізь шиби невизразно чуть
То там, то тут,
Як краплі дощеві падуть,
Важкі, мов ртуть.
І в двері чути легкий стук:
Стук-стук, стук-стук!..
Таємний, добре знаний звук
Незримих рук.
“Хто йде?” - питаюся, мов зі сна.
“То я, то я,
Твоя товаришка давна,
Нудьга, нудьга.”

Написаний в 1910 р. в Празі, під час навчання Барвінського у Вітезлава Новака. Поет – представник української модерністичної початку минулого століття, з типовими мотивами осінньої втоми, нудьги та розчарування. Ці настрої втілені композитором у повзучих хроматичних гармоніях фортепіанної партії.

16 | Rêverie

Heinrich Heine
Traduction: Nataliya Mysko

J'avais un pays natal bien aimé,
Des steppes, des champs, des bosquets et des jardins...
Les fleurs y chamoyaient... Non, c'était un rêve!
J'ai erré dans un pays lointain et étranger
Et j'y ai rencontré ma destinée.
Il y avait le paradis dans ces yeux...
Non, c'était un rêve!
Elle m'a serré si sincèrement,
Et j'ai entendu ma langue maternelle:
«Je t'aime!»
Non! Non! C'était un rêve!

Cette poésie revêtait un sens particulier pour les compositeurs ukrainiens. La patrie pouvait être libérée en rêve! Lysenko et Sichynski avaient mis en musique la poésie d'Heinrich Heine avant Barvinsky. Son interprétation se distingue par une harmonie particulièrement complexe, qui transmet l'éphémère illusion de ce rêve enchanteur.

17 | Soupir du soir

Bohdan Lepky
Traduction: Sviatoslav Mazuryk

Un profond sommeil enveloppe
Les environs,
Seul le vent sous la porte
Souffle sa litanie.
A travers les vitres on distingue
Mal les sons, de-ci de-là,
Quand tombent les gouttes
Lourdes comme du mercure.
Quand à la porte on entend de petits
Coups: toc-toc, toc-toc! ...
Sons familiers et mystérieux
D'une invisible amie.
«Qui est-ce?» dis-je en sursautant,
«C'est moi, c'est moi,
Ta vieille amie,
La lassitude.»

Composé en 1910 à Prague, alors que Barvinsky étudiait encore avec Vítěslav Novák. Le poète est un moderniste ukrainien du début du vingtième siècle qui utilise les thèmes traditionnels de l'automne finissant, du déclin et de la déception. Le compositeur illustre l'humeur du poète à travers les chromatismes rampants du piano.

16 | Ein Traum

Heinrich Heine

Ich hatte einst ein schönes Vaterland.
Der Eichenbaum
wuchs dort so hoch, die Veilchen nickten sanft –
es war ein Traum.
Das küßte mich auch deutsch und sprach auf
deutsch
(man glaubt es kaum, wie gut es klang)
das Wort: „Ich liebe dich“ –
es war ein Traum.

Dieses Gedicht besitzt eine spezielle Bedeutung für ukrainische Komponisten – nur in ihren Träumen konnten sie sich ihr Heimatland frei vorstellen! Lysenko und Sitchynskyj hatten Heines Gedicht vor Barvinsky vertont. Seine eigene musikalische Interpretation unterscheidet sich durch besondere komplexe Harmonien, die die flüchtige Unwirklichkeit dieses bezaubernden Traums vermitteln.

17 | Ein Seufzer am Abend

Bohdan Lepkyj
Übersetzt von Stefania Ptashnyk

Alles versank rundherum
In einen tiefen Schlaf,
Nur der Wind am Fenster
pfeift einen traurigen Psalm.
Durch das Fenster, kaum hörbar
Bald hin, bald her,
fallen Regentropfen, wie Blei, so schwer.
Ein leises Klopfen hört man an der Tür:
Klopf-klopf, klopf-klopf!..
Ein geheimer, vertrauter Klang,
Verborgene Hand.
„Wer da?“ - frage ich als ob im Traum.
„Das bin ich, bin ich,
deine alte Freundin,
deine Vertraute, die Trauer.“

Dieses Kunstlied wurde 1910 in Prag komponiert, als Barvinsky bei Vítěslav Novák studierte. Der Dichter ist ein ukrainischer Modernist, der Anfang des 20. Jahrhunderts lebte. Er stellt typische Motive der Herbstmüdigkeit, des Verfalls und der Enttäuschung dar. Diese Stimmungen werden vom Komponisten als schlechende chromatische Harmonien im Klavier ausgedrückt.